

Zmagoslavje »prostega« gledališča

Gregor Butala

Med gledališkimi dogodki iztekajočega se leta bodo v prijetnem spominu ostali predvsem nekateri dosežki neinstitucionalne produkcije, ki so po svoji izrazni moči, iskrenosti in vsebinski večplastnosti zasenčili tisto, kar je ponujal repertoarni utrip; med njimi velja poudariti vsaj projekta *Get Famous or Die Trying*. **Elisabeth 2** igralka **Nataše Matjašec** (na sliki desno) in režiserja **Sebastijana Horvata** v produkciji ljubljanskega E.P.I. centra ter *Incasso*, tretjo iz niza gledališke raziskave *Via Negativa* pod vodstvom režiserja **Bojana Jablanovca** in dramaturginje **Nane Milčinski** (levo je prizor iz predstave z igralko **Katarino Stegnar**). Obe uprizoritvi se – vsaka na svoj način, toda predvsem s premišljeno oblikovanimi prispevki nastopajočih – dotikata najbolj temeljnih vprašanj gledališke umetnosti in človeške eksistence.

Ustanove so rodile razmeroma povprečno letino brez izrazitih spodrseljavev ali občutnejšega števila uprizoritev, ki bi – vsaj do neke mere – ponudile toliko pretresljivosti in duhovitosti kot obe zgoraj omenjeni; za poseben produkcijski in izvedbeni podvig se je izkazala šest ur trajajoča odrska konstrukcija romana *Bratje Karamazovi*, kot jo je v SNG Drama Ljubljana postavil neutrudni **Mile Korun**, dopolnilo repertoarjem pa so z gostovanji predstav nekaterih znanih režiserskih imen iz tujine prispevali festivali, kot sta *Exodos* ali *Ex Ponto*. Najprijetnejše presenečenje iz tujine pa je bil nedvomno ruski ustvarjalec **Aleksander Anurov** – *Pravljica o carju Saltanu*, ki jo je poleti zrežiral v Mini teatru, je bila vsekakor eden letošnjih vrhuncev v polju lutkovne umetnosti; slednjega je z odličnim programom dodatno obogatil tudi festival Lutke 2004.